

Abstrakt

Tato bakalářská práce zkoumá vývoj feminizmu v poezii Adrienne Rich od 50. do 90. let 20. století. Trvalo roky, než se feminizmus v poezii Rich vyvinul ze striktního formalizmu typického pro 50. léta, který jen nepřímo poukazoval na nerovné postavení žen v patriarchální společnosti, do odvážných feministických postojů a použití volného verše v 70. letech, a nakonec do zohledňování marginalizace určitých skupin lidí kvůli jejich rase, národnosti, společenskému postavení nebo náboženství. Rich se zaměřila na marginalizaci žen již ve své první sbírce s názvem *A Change of World* (1951), a to například v básních “Aunt Jennifer’s Tigers” nebo “An Unsaid Word,” pro které je charakteristická dokonalá forma, která šikovně zakrývá feministické postoje a emoce autorky. Formalizmus sice zůstal typickým znakem básní i v její druhé sbírce, *The Diamond Cutters, and Other Poems* (1955), nicméně zde je možné zpozorovat jisté uvolnění stylu, odchýlení od pevné struktury slok a odvážnější kritiku mužské kontroly nad ženami. Toto se týká například básní “Living in Sin” a “Perennial Answer,” které hovoří o tradičním přidělování genderových rolí. Mezi 50. a 70. léty 20. století se poezie Adrienne Rich zásadně změnila, neboť se stala výrazně radikální jak v souvislosti s feminizmem tak s použitím volného verše. Tento významný posun je nejvíce prominentní v osmé sbírce básní Adrienne Rich, *Diving into the Wreck* (1973), ve které otevřeně kritizuje mužskou autoritu nad ženami, volá po uznání rovného postavení žen ve společnosti a vyjadřuje svou jednotu se ženami. Tento přístup je typický například pro básně “Diving into the Wreck” nebo “Insipience.” Radikální feminizmus nicméně nezůstal jediným charakteristickým znakem poezie Adrienne Rich. V 80. a 90. letech se v její tvorbě vyskytla další změna, neboť si Rich uvědomila, že proto, aby mohla být politicky vlivná, nestačí být pouze feministickou básnířkou.

Příkladem tohoto posunu je sbírka *An Atlas of the Difficult World* (1991), ve které Rich poukazuje na širší spektrum sociálních otázek v soudobých Spojených státech amerických, jako je například nezaměstnanost, rasismus, společenské postavení, negramotnost a chudoba. V básni “An Atlas of the Difficult World” Rich kritizuje marginalizaci všech, kteří nezapadají do dominantní bělošské, patriarchální a heterosexuální severoamerické kultury. Rich si byla vědoma toho, že poezie má moc přeměnit uvědomělost čtenářů a tím pádem vést ke změně. Proto v tomto smyslu ve své pozdní tvorbě vyzývala své čtenáře k odpovědnosti za politickou a sociální změnu.